

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
ДВНЗ «КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА»
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА
ШЕВЧЕНКА
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ЛЬВІВСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СТАТИСТИКИ, ОБЛІКУ ТА АУДИТУ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕТОДОЛОГІЧНА РАДА З БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПРИ
МІНІСТЕРСТВІ ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ БУХГАЛТЕРІВ І АУДИТОРІВ УКРАЇНИ
СПІЛКА АУДИТОРІВ УКРАЇНИ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
всеукраїнської науково-практичної конференції
«БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, ОПОДАТКУВАННЯ ТА КОНТРОЛЬ В
УМОВАХ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ»
присвяченої 60-річчю
кафедри обліку та оподаткування**

10-11 жовтня 2019 року

Україна, м. Київ

УДК 657: 339.922

Бухгалтерський облік, оподаткування та контроль в умовах міжнародної економічної інтеграції: збірник тез доповідей всеукр. наук.-практ. конф. (10 жовтня 2019 р.) / відп. ред. Є.В. Калюга. – К.: НУБіП України, 2019. – 343 с.

Збірник підготовлено за загальною редакцією завідувача кафедри обліку та оподаткування, д.е.н., професора Калюги Є.В.

Рекомендовано до друку
кафедрою обліку та оподаткування НУБіП України
(протокол № 2 від 26 вересня 2019 р.)

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Бухгалтерський облік, оподаткування та контроль в умовах міжнародної економічної інтеграції» з актуальних проблем і основних напрямків розвитку бухгалтерського обліку, контролю, аналізу, аудиту та оподаткування в сучасних умовах господарювання.

Відповідальність за зміст і достовірність тез доповідей несуть автори. Точки зору авторів публікацій можуть не співпадати з точкою зору редколегії збірника.

© Колектив авторів, 2019
© НУБіП України, 2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1

РОЗВИТОК БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ СВІТОВИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

<i>Kryshchopa I.I.</i> Theoretical and organizational approaches to modeling of corporation`s strategic accounting system	9
<i>Бардаш С.В.</i> Формалізована верифікація факту появи нової теорії обліку	12
<i>Бурко К.В.</i> Непрямі витрати в системі калькулювання собівартості продукції сільськогосподарських підприємств	15
<i>Волкова О.І., Ільїн В.Ю.</i> Удосконалення обліку запасних частин на підприємствах	18
<i>Ганяйло О.М.</i> Особливості впровадження цифрової фінансової звітності	21
<i>Гик В.В.</i> Інституційна теорія як методологічна основа розвитку бухгалтерського обліку в кластері	23
<i>Гуменюк О.В., Здирко Н.Г.</i> Особливості обліку виробничих запасів на підприємстві	25
<i>Гуренко Т.О.</i> Ризики системи бухгалтерського обліку та управління ними	28
<i>Гуцайлюк З.В.</i> Розвиток теорії бухгалтерського обліку в контексті загальної тенденції розвитку суспільства	31
<i>Гуцаленко Л.В.</i> Облік і контроль в системі управління забезпечення якості органічної продукції	33
<i>Голуб Н.О.</i> Перспективи розвитку бухгалтерського обліку	35
<i>Даньків Й.Я.</i> Формування обліково-аналітичної інформації для оцінки підприємницької діяльності малого і середнього бізнесу	38
<i>Дерев'яно С.І.</i> Відображення операцій з аграрними розписками в бухгалтерському обліку	40
<i>Дерій В.А.</i> Наукові дослідження та навчальний процес фахівців з бухгалтерського обліку й аналізу в сільському господарстві (1970 – 1980-ті роки, Україна)	43
<i>Дубініна М.В., Чебан Ю.Ю., Галкін В.В.</i> Досвід впровадження компетентісного підходу підготовки фахівців з «обліку і оподаткування» у ЗВО	46
<i>Дутчак Р.Р.</i> Медіація в бухгалтерському обліку підприємств національної економіки України	49
<i>Жидєєва Л.І., Андрієнко О.М.</i> Проблеми обліку МШП в державному секторі	52
<i>Жук В.М.</i> Ніхто, окрім бухгалтерів	54
<i>Жураковська І.В.</i> Сучасна тематика досліджень з бухгалтерського обліку	59
<i>Захаров Д.М.</i> Застосування «value explorer» методу для оцінки соціального капіталу	61
<i>Зеленко С.В.</i> Проблеми обліку потенціалу об'єднаних територіальних громад та перспективи їх вирішення	63

Ищенко Я.П. Нормативне регулювання формування та обліку власного капіталу в товариствах з обмеженою відповідальністю	65
Гайдученко Т.М., Калюга Є.В. Виправлення помилок у фінансовій звітності: вітчизняний та міжнародний підходи	69
Коваль Л.В. Імплементация міжнародної практики в облікову систему України	72
Ковальова О.В., Колісник М.О. Обліково-аналітичне забезпечення процесу управління грошовими коштами підприємства	74
Ковальова О.В., Загорулько О.О. Методичні прийоми судово-бухгалтерської експертизи: теоретичні і практичні аспекти	77
Колумбет О.П. Стан та перспективи розвитку бухгалтерського обліку в умовах сталого розвитку	80
Коритник Л.П. Облікове забезпечення державної політики з розвитку міжнародного співробітництва	83
Крук С.М., Куцик П.О. Обліково-інформаційне забезпечення управління капітальним інвестуванням суб'єктів бізнесу: організаційні аспекти	86
Куцик П.О. Бухгалтерський облік в управлінні власним капіталом: теоретичний аспект	88
Лепетан І.М. Організація обліку екологічних зобов'язань	90
Литвиненко В.С., Томілова-Яремчук Н.О., Хомовий С.М. Бухгалтерський облік в умовах діджиталізації	93
Лукова О.С. Облік фінансових інструментів за національними та міжнародними правилами	96
Марусик М.Я. Розвиток бухгалтерського обліку в умовах світових інтеграційних процесів	98
Матвійчук Л.А. Стан та переваги застосування МСФЗ в Україні	101
Мельник Т.Г. Облік страхових виплат по страхуванню від нещасного випадку та професійних захворювань	104
Мельниченко І.В. Доходи та витрати за необмінними операціями: проблеми порівнянності показників	107
Мороз Ю.Ю., Цаль-Цалко Ю.С. Бухгалтерський облік як інструмент подолання фінансової корупції	110
Муравський В.В., Муравський В.В. Використання технології Інтернет речей для цілей автоматизації обліку	113
Огійчук М.Ф., Колісник М.О. Державна підтримка аграріїв та її облік	115
Олійник С.О. Креативний облік та його прояви	118
Омелько М.А. Теоретичні аспекти сучасного обліку фінансового результату в бюджетних установах	122
Пилипенко А.А. Імплементация збалансованої системи показників в стратегічному управлінському обліку підприємства	125
Пилипенко Л.М., Тивончук О.І. Концептуально-теоретичний аналіз шляхів адаптації парадигми бухгалтерського обліку до вимог концепції сталого розвитку	128

Для виявлення природних ресурсів та оцінки їх потенціалу доцільно використати Земельний кадастр, Лісовий кадастр, Водний кадастр, Кадастр родовищ і проявів корисних копалин, Кадастр природних територій курортів, Кадастр лікувальних ресурсів, Кадастр територій та об'єктів природно-заповідного фонду, Кадастр тваринного світу, Кадастр рослинного світу, Містобудівний кадастр. В окремих випадках, на території громади можуть знаходитися ще не ідентифіковані природні ресурси (запаси піску, глини, джерела мінеральної води тощо). Тому доцільно використовувати метод анкетування населення.

Для виявлення людського потенціалу доцільно використовувати методичні рекомендації, положення та методики затвердженні Держкомстатом України. Звісно, ідентифікація підприємницького та інноваційного потенціалу серед населення громади повинна відбуватися з використанням методу анкетування, індивідуального спілкування працівників з мешканцями ОТГ.

Виявлення окремих об'єктів інфраструктурного потенціалу забезпечить Інструкція з проведення технічної інвентаризації та паспортизації об'єктів благоустрою населених пунктів.

Отримана інформація повинна відображатися в інформаційному середовищі територіальної громади. Найбільш придатна для цього система управлінського обліку. Відповідальні особи повинні аналізувати альтернативні варіанти використання існуючого потенціалу та реалізовувати їх з врахуванням державної, регіональної та власної стратегій розвитку. А обґрунтування обраних варіантів та оцінка їх ефективності повинні стати елементами інтегрованої звітності об'єднаних територіальних громад

Список використаних джерел

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні» від 1 квітня 2014 р. № 333-р. Київ: Кабінет Міністрів України. Режим доступу : <https://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80> (дата звернення 29.09.2019 р.).

УДК 332.3:347.255

Іщенко Я.П.

Вінницький національний аграрний університет
кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку та оподаткування в галузях економіки

НОРМАТИВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФОРМУВАННЯ ТА ОБЛІКУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ В ТОВАРИСТВАХ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

Достовірне та повне висвітлення у фінансовій звітності інформації про

розмір та склад власного капіталу є принциповим для об'єктивної оцінки фінансового стану та ефективності діяльності підприємства та для прийняття подальших рішень власниками, інвесторами, кредиторами та іншими користувачами інформації.

Господарські товариства є однією з поширених організаційно-правових форм господарювання в аграрному секторі економіки України. Згідно зі ст. 113 Господарського кодексу України, господарським товариством є юридична особа, статутний капітал якої поділений на частки між учасниками. Господарські товариства можуть бути створені у формі повного товариства, командитного товариства, товариства з обмеженою або додатковою відповідальністю, акціонерного товариства[1].

Від повного та чіткого правового регулювання обліку власного капіталу підприємствами різних організаційно-правових форм, напряду залежить ефективність інформаційного забезпечення управління про формування капіталу, розподіл прибутку, нарахування дивідендів та інших корпоративних прав, фінансову незалежність діяльності підприємства та інші показники фінансового стану.

Нормативне регулювання обліку власного капіталу в Україні здійснюється на рівні держави (макрорівень) та на рівні суб'єктів господарювання (мікрорівень).

Основними законодавчими актами макрорівня є кодекси та Закони України, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку щодо власного капіталу.

Порядок формування власного капіталу підприємствами різних організаційно-правових форм визначено Господарським та Цивільним кодексами України.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про власний капітал та розкриття такої інформації у фінансовій звітності визначається НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Даний Стандарт визначає зміст поняття «власний капітал», зміст і форму Звіту про власний капітал та загальні вимоги до розкриття його статей [2].

Згідно з НП(С)БО 1, власний капітал - частина в активах підприємства, що залишається після вирахування його зобов'язань. Таке визначення є практично ідентичним з визначенням власного капіталу у міжнародних стандартах. У Концептуальній основі фінансової звітності власний капітал визначається, як частка в активах підприємства, яка залишається після того, як будуть погашені всі його зобов'язання [3].

Загалом міжнародні стандарти бухгалтерського обліку та фінансової звітності не здійснюють детального регулювання обліку власного капіталу. Це обумовлюється специфікою законодавства різних країн щодо формування власного капіталу підприємств різних організаційно-правових форм.

З 17.06.2018 р., набрав чинності Закон України про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю [4]. Кардинальна зміна

регулювання діяльність господарюючих суб'єктів таких організаційно-правових форм призводить до необхідності внести зміни до його установчих документів та внутрішніх регламентів обліку.

Відповідно до зазначеного Закону, значні зміни стосуються формування статутного капіталу товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю:

по-перше, не обмежується кількість учасників товариства. До цього кількість учасників ТОВ та ТДВ була обмежена кількістю у 100 осіб.

по-друге, статутний капітал має бути сформований у повному обсязі (в сумі, зареєстрований в установчих документах), не пізніше 6 місяців з дня державної реєстрації товариства (інший строк може бути передбачений статутом при одностайному рішенні загальних зборів);

по-третє, вартість вкладу кожного учасника товариства повинна бути не менше номінальної вартості його частки.

Про прострочення внесення вкладів учаснику (учасникам) надсилається письмове попередження, після чого учасник може погасити заборгованість протягом 30 календарних днів. Після завершення цього терміну загальні збори учасників мають прийняти одне з таких рішень:

1) про виключення учасника товариства, який має заборгованість із внесення вкладу;

2) про зменшення статутного капіталу товариства на розмір неоплаченої частини частки учасника товариства;

3) про перерозподіл неоплаченої частки (частини частки) між іншими учасниками товариства без зміни розміру статутного капіталу товариства та сплату такої заборгованості відповідними учасниками;

4) про ліквідацію товариства [4].

При цьому, учаснику, який повністю або частково не вніс свій вклад товариство не має права виплачувати дивіденди.

В Законі про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю передбачено можливість збільшення розміру статутного капіталу за рахунок нерозподіленого прибутку товариства за умови, що склад учасників та співвідношення розмірів їхніх часток у статутному капіталі не змінюються.

Про рішення загальних зборів учасників щодо зменшення розміру статутного капіталу товариство повинно повідомити письмово (не пізніше 10-денного строку з дня його прийняття) кредиторів. Повідомлення надсилається не всім кредиторам (як це було раніше), а лише тим, чії вимоги не забезпечені заставою, гарантією чи порукою.

Важливим нововведенням до регулювання власного капіталу ТОВ є те, що частку учасника можна відчужити або передати в заставу.

Відповідно до перерахованих змін у чинному законодавстві товариства з обмеженою відповідальністю до 18.06.2019 р. зобов'язані були внести зміни до Статутів.

Для врегулювання питань формування та обліку власного капіталу на рівні підприємства, крім Статуту та корпоративного договору (складання якого

передбачене Законом про ТОВ та ТДВ), має бути сформована облікова політика. Фіксується облікова політика у відповідному внутрішньому регламенті: положенні чи наказі про облікову політику.

Як показало дослідження практики формування облікової політики товариств з обмеженою відповідальністю, що здійснюють господарську діяльність в аграрній сфері, норми їх облікової політики щодо власного капіталу врегульовані у внутрішніх регламентах лише в наступних моментах:

– первинні документи з обліку власного капіталу і графік їх документування (в додатку до Наказу про облікову політику – плані-графіку документообороту);

– перелік субрахунків та аналітичних рахунків, необхідних для відображення в бухгалтерському обліку операцій з власним капіталом (в додатку до Наказу про облікову політику – робочому плані рахунків).

Робочі плани рахунків підприємств практично повністю дублюють зміст типового плану рахунків, враховуючи незначні додаткові розрізи аналітичних ознак, обумовлених особливостями діяльності суб'єкта господарювання.

На основі дослідження нормативного регулювання формування та обліку власного капіталу в товариствах з обмеженою відповідальністю виявлено, що держава на макрорівні регулює лише окремі аспекти цих процесів. При цьому, залишається широкий спектр варіативності в обранні організаційних та методичних прийомів обліку власного капіталу. Це, в свою чергу, надає можливість власникам товариств обирати оптимальний альтернативний варіант обліку саме для даного конкретного суб'єкта, враховуючи специфіку його діяльності.

Список використаних джерел

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року № 436-IV.
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07 лютого 2013 року № 73.
3. Концептуальна основа фінансової звітності від 01.09.2019 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.help/article/konceptualna-osnova-finansovoi-zvitnosti/>
4. Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю: Закон України від 06.02.2018 , №2275-VIII.
5. Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень: Закон України від 05.10.2017 р. № 2164-VIII.